

ning i Frieksemplarerne Antal, dels i Friannonceringen, hvilket sandsynligvis vil forøge Indtægterne med ca. 8,000 Kr. Disse Indtægter, som selvfølgelig komme Statstidende til gode, saaledes at dens Balance bliver bedre, ere imidlertid Indtægter, der særlig opnaas fra offentlige Kontorer og Institutioner, saa at Staten paa anden Maade kommer til at betale en hel Del deraf. Det var derfor ønskeligt, om der ogsaa ad anden Vej kunde opnaas en bedre Balance for Statstidende. Med Hensyn til Frieksemplarerens Omdeling til de forskellige Institutioner og Kontorer vil jeg nævne, at der, saa vidt jeg ved, uddeles Frieksemplarer baade til alle Sognefogder og til alle Sogneraad. Jeg antager, at der godt kunde spares en Del heraf, navnlig for Sogneraadene Vedkommende. Skulde der være Sogneraad, der ønske at være Abonnenter paa Statstidende, have de jo Midler til at betale for at holde Bladet. Men for øvrigt tror jeg, at de allerfleste Steder, i alt Fald mange Steder, sætter Sogneraadet ikke særlig Pris paa at faa dette Frieksemplar, saa det kunde sikkert spares; det vil jeg henstille til Ministeren at tage under Overvejelse.

Dernæst har Udvalget beskæftiget sig en Del med Udgifterne ved selve Udgivelsen af Statstidende. Det kunde maaske af Betænkningen se ud, som om der var Uenighed indenfor Udvalget, idet et Mindretal har fundet Anledning til at fremkomme med en særlig Henstilling til Ministeren. Jeg tror dog, det beror paa en Misforstaaelse, naar Mindretallet har udtalt sig paa en særlig Maade. Mindretallet har vel sagtens ment, at det gik langt videre i sit Krav til Regeringen end Flertallet. Men det er aldeles ikke Tilfældet; Flertallets Krav gaa langt ud over, hvad der er fremsat i Mindretallets Bemærkninger. Mindretallet tager for det første Sigte paa den tilsynsførende og henstiller til Ministeren, om ikke Stillingen som tilsynsførende kunde inddrages; dernæst gør Mindretallet en Bemærkning om, at Trykningsudgifterne ere temmelig høje, og at Statstidende trykkes paa for godt Papir. Men Flertallets Bemærkninger gaa langt videre; de gælde alle Udgifterne ved Statstidende, baade med Hensyn til Redaktør, Bogholder, tilsynsførende og Trykning. Flertallet har under sin Forhandling med Ministeren og i sin Henstilling til Ministeren hævdet den Anskuelse, at alle disse Spørgsmaal burde tages under Overvejelse, og at man skulde se at faa Udgifterne indskrænkede paa alle de Punkter, hvor

Ministeren finder det hensigtsmæssigt at foretage Forandringer. Ved at læse den Redegørelse igennem, som er tilstillet Udvalget, angaaende, hvad den tilsynsførende skal paase ved Statstidendes Udgivelse, er jeg kommen til det Resultat, at den tilsynsførende maaske er mere nødvendig end f. Eks. Redaktøren; og det kan godt tænkes, at Ministeren kan komme til det Resultat, at f. Eks. Stillingen som Redaktør og Bogholder kunde slaas sammen; derved vilde der spares adskilligt mere end ved Afskaffelsen af den tilsynsførende. Flertallet henstiller til Ministeren, at han tager alle disse Spørgsmaal under Overvejelse, at han vil overveje, hvor og hvorledes der kan spares med Hensyn til Udgifterne.

Man skulde som sagt ikke synes, at Redaktøren har meget at tage Vare paa, og vi ere for Resten der i Overensstemmelse med det ærede Medlem fra Fakse (Stauning), som talte paa Socialdemokratiets Vegne ved denne Sags første Behandling. Han udtaler nemlig i Tidenden Sp. 2155: „Der findes ved Statstidende en Redaktør eller Udgiver, som han vist kaldes et enkelt Sted, der lønnes med 2,400 Kr. aarlig. Hvad han bestiller, er det vist vanskeligt at faa Klarhed over. Jeg tænker, at han ikke har ret meget med Forretningen at gøre“. Senere hen siger det samme ærede Medlem: „Alene ved at stryge den efter min Mening ganske overflødige Redaktør eller Udgiver, der faar 2,400 Kr., slap vi for Underskuddet.“ Det er altsaa, hvad den ærede Ordfører for Socialdemokratiet udtalte ved første Behandling. Jeg er ikke fuldstændig enig med ham; jeg kender ikke Forholdet tilstrækkeligt til at kunne tage bestemt Standpunkt, men vi overlade det til Ministeren og henstille til ham at undersøge, om Redaktørstillingen muligvis kunde slaas sammen med Stillingen som Bogholder, derved vilde der kunne spares en betydelig Udgift.

Med Hensyn til Trykningsomkostningerne henstille vi ogsaa til Ministeren at tage under Overvejelse, om ikke Trykningen kan ske paa en billigere Maade, end det er Tilfældet ifølge den Kontrakt, der er afsluttet med den Bogtrykker, der nu udfører Trykkeriarbejdet. Man skulde antage, at selve Trykningen af Bladet kunde ske noget billigere end 60,000 Kr., men ogsaa det vil Regeringen sikkert overveje og der se at gøre det bedst mulige. — Derimod er jeg med Hensyn til Papiret ikke fuldt ud enig med Mindretallet, naar det mener, at der bru-